

cotră Italia, închise passurile Pireneilor de cotră resăritu, înse Asdrubale trecu prin celle de cotră appusū în Gallia, și de acollo și îndreptă callea spre Italia. Romanii căutară se împedece în ver-ce modū unirea lui Asdrubale cu Annibale, și trāmiseră în contra fiăcărnia câte o armată consulariă. Consulele Claudiū Nerone, cu o audaciă fōră de esemplu, lăssă armata sa în fația lui Annibale, și plecă iute cotră Umbria spre a unī flōrea millitiei selle cu armata collegului seū Li-viū Salinatore. Amîndoi consulii constrîneră pre Asdrubale (care asteptă pre frate-seū) a primi bătălia, la Sena lōngă Metaurū, a. R. 549, unde pică oștea cartaginese și marele ei duce. Acastă bătăliă e punctul de culminațiune allū resbellului, după care Cartaginesii lassă offensiva, și se mărginescū la defensivă.

VII.

P. Corneliu Scipione.

Totū de o dată cu resbellulū din Italia, P. Corneliū Scipione continuă resbellulū în Ispania în contra Cartaginesilor și a Numidilorū. Ducii acestora cari remaseră în acea peninsulă după plecarea lui Asdrubale, cercară încă o dată se frāngă puterea romană, înse fōră de successū; Scipione i bătū a două oră la Becula, și în fugă nemici mai cu totulū ostile lorū. Magone (fratele lui Annibale) căpetă ordine se plece cu flota cotră Italia, că după mōrtea lui Asdrubale se se întrunescă cu Annibale. Cu modulū acesta Cartaginesii părăsiră cu totulū Ispania. Romanii o împărțiră în două provincie (*Hispania ceterior et ulterior*), a. R. 547.— Scipione se întōrse la Roma și se numi consule, ellū cerū Africa unde voiă se strāmute teatrulū de resbellū, înse ducii cei betrāni se oppuseră, și asiă căpetă numai Sicilia, cu permissiunea de a și creă o